

Naročilna \$2.00 na
četrtek, četrti dan leta.
Na teden.

ST. 12. — NO. 12.

Mestne novice.

Cleveland dobi v kratkem skor-
vo gotovo svojega poseb-
nega izpravevalca za dr-
žavljanske papirje.

VELIKA PRIDOBITEV.

Cleveland se bori že dve
leti, da dobi svojega lastnega
izpravevalca za državljanske
papirje. Dosedaj je Cleveland
odvisen od Pittsburgha, kjer
ima zvezni izpravevalec (Na-
turalization Examiner) svoj
sedež, in pride le enkrat na
mesec v Cleveland, da izprava
vse prosile za državljanske
papirje. Večkrat se pa zgodi,
da morajo nekateri prosilci po
dvakrat izpravljati, predno pri-
dejo na izpravevanje, radi pre-
oblega dela. Senator Pomere-
ne vodi v Washingtonu boj za
mesto izpravevalca, in kot se
je izrazil, bo Cleveland skoro
gotovo dobil to uradniško
mesto. Načrtu je načljenil de-
lavski tajnik Wilson in tudi se-
nator Martine, predsednik od-
bora za stroške. Najbolj sta se
potegovala, da dobi Cleveland
svoga zveznega izpravevalca
član Baker in sodnik Le-
vine. V Clevelandu je nad 60.
000 moških inožencev, ki še
niso državljanji, in če dobi Cle-
veland svoj naturalizacijski
urad, bi vse delo za pridobitev
državljanskih pravic, bilo zvr-
šeno hitreje in bolj sistemati-
čno.

Metodovski duhovni v
Clevelandu se trudijo, da do-
bijo znanega pridigarja Billy
Sunday v Cleveland, kjer naj-
bi spreobratil gresne duše, ki
nečemo poslušati svojih dušnih
pastirjev. Sundayu so obljubili
\$15.000 za entedensko spre-
obratanje duš. Kakor je vide-
ti, si morajo verniki prav dra-
go zaslužiti nebesa.

V treh dneh so nabrali v
mestu \$60.000 za brezposel-
ne. Darovi se še neprestano
pobirajo. Mesto je tekom zad-
njega tedna najelo 550 brez-
poselnih ljudij za polovično
delo po parkih in drugih jav-
nih prostorih. Kam in kako
hodejo razdelili nabranih \$100.
ooo za brezposelne še ni dolo-
čeno.

The Middle West Supply Co. je dobila iz Washingtona
narocila za kuverte v vredno-
sti \$8.000.000. Naročilo se bo
delalo štiri leta. Clevelandska
tvrdka je bila v ceni za dva
milijona dolarjev cenejša kot
neka druga tvrdka v Dayton.

Poročno dovoljenje so do-
biti John Pesci in Mary Skala,
Lore Benkovič in Rozi Ur-
hancic, Val Zbačnik in Mary
Nagode. Bilo srečno!

Kruh se splošno še ni po-
držal v Clevelandu, toda velike
kompanije so se že izjavile,
da delajo in prodajajo kruh
v zgubo.

Nov viadukt preko reke
Cuyahoga, ki veže zapadni del
mesta z vzhodnim delom, ne
bo še gotov do jeseni. Kom-
panije, ki delajo most, so že dva
meseca nazaj s časom, in morajo
seveda plačevati kazen za
vsek zamujeni dan.

Pivovarski delavci, ki so
nekaj časa grozili s strajkom,
so se s pivovarnami pogodili.
Vlogodob, ki so jo sklenili s pi-
vovarnami, bo trajala tri leta.

Glenville bolnišnici se
nahaja Maks Temistokle. Pre-
tečeni teden je padel na pol-
nih tleh in se močno poškodo-
val na nogi.

Društvo Lunder-Adamč
priredi v nedeljo, 14. februar, ve-
liko maskeradno veselico. Za

CLEVELANDSKA AMERIKA

NEODVISEN LIST ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI.

CLEVELANDSKA

AMERIKA

Excellent advertising
medium.

CLEVELAND, OHIO TOREK 9. FEBRUPAR 1915.

LETTO VIII. VOL VIII.

Zivljenje je drag.

Odkar se je pričela evropska
vojna, so plačali ljudje v
Zjed. državah že skor-
nad 400 milijonov za
živež več kot prej.

CENT NA GLAVO NA DAN.

Vojna in njene posledice se
pozajajo prav dobro tudi v Zj.
državah. Sedaj, velja bušel pšenice
\$1.67 in barel moke \$10, kar je skor \$3.00 več kot v
normalnem času, sprevidi ameri-
ško ljudstvo, da je vojna v
Fyrovu. V Ameriki živi nad
sto milijonov ljudi, in če raču-
namo en cent več stroškov na
dan na vsakega prebivalca v
Zj. državah, tedaj dobimo sko-
ro \$400.000.000 več izdatkov
pri ameriškem ljudstvu kot
pred vojno. Pomisli moramo
da se porabi v Ameriki vsako
leto 500.000.000 pšenice ali
125.000.000 barelnov moke.
Resnica je, da je krompir, ja-
bolka in gotove vrste mesa ne
koliko ceneje kot lansko leto
ob tem času, toda izdatki za
moko so glavni, in tu ima ameri-
ško ljudstvo največ izdatkov.
Da se znova cena moki, imamo
dvojno upanje. Prvo je, če
Nemci potopijo nekaj ameri-
ških ladij, ki vožijo žito iz Ame-
rike v Anglijo in Francijo.
Obstajajo tudi druge možnosti:
če se bo sultan s svojo
vlado umaknil v notranjost
dežele. Popolno oblast v Ca-
rigradu ima sedaj nemški
marsal von der Goltz. Ta mar-
sal je dal pretekli teden tride-
set Turkov obesiti, ker so raz-
ljal nekake tiskovine, na kat-
erih je bil opisan pravi polo-
žaj v turški državi.

Naše naročnike zoper pro-
simo, da si preskrbijo poštne
bokse pred svojimi stanovanji.
Objednem pa naj bo na boksi
ne onega, komur spada. Ako
bi imel vsak naročnik tako
bokso pri svojem stanovanju,
i zelo olajšalo hitrejo razde-
litev lista, ker ni treba trkati
po vratihi in hoditi po stopnji-
kah, pač pa se vtakne list kar
v truzico. Take poštne truzice
so tako poceni, ali si jih pa lah-
ko vsak sam naredi s škatlico
za cigare. Tudi pošta nas je
prosila, naj svetujemo roja-
kom, da se preskrbe s pošt-
nimi truzicami.

Zadnji čas, da plačate plin
v našem uredništvu je do če-
trtka, 11. februarja do 10 ure
dopolne.

Račune za plin ali gas lah-
ko plačate v našem uradu do
četrtega, 11. februarja do 10
ure dopolne.

Naša tiskarna naznana, da je letos pripravljena tiskati
vsakovrstne trgovske koledarje,
katere so slovenski trgovci
dosedaj naročili pri tujih tvr-
kah. Ne oddajte prej naročil
tujcem, dokler vas ne obiše
astopnik naše tiskarne in se
v vami pomenuje o ceni in
blagu. Mi garantiramo izvr-
stno, prve vrste delo.

Razmere v Avstriji.

V rimskih političnih krogih
se širijo govorice, da se vršijo
velike politične spremembe v
Avstriji. Nemčija je prevzela
vse avstrijske vojaške zadave,

dočim imajo Mažari skor polno
politično kontrolo. Nadalje se poroča, da hodejo Av-
striji odpoklicati svoje čete, ki
se bore proti Rusom. Te čete
gredo potem na Francosko
proti Francozom, dočim se av-
strijske čete na Ogrskem na-
domujejo z nemškimi. Vsa ka-
nadaljnja kampanja proti Srbi-
ji se začasno opusti. Avstriji v
Bosniji stražijo samo avstrijsko
mejo.

DENARJE V STARO DOMOVINO.

Promet z Avstrijo se je toliko zbol-
sal, da smo se zoper odločili poslati
denar v staro domovino. V slasju, da
se razmere posneje na kak način
predrugile, in bi se denar ne mogel
izplačati določenim osebam, bomo
lastega vrnil posljednjem, ali pa pa-
skrat odpolnili. Nikar pa ne more
jameči za to tako poslovno
kot preje v normalnem času. Za-
to avtujejo rojakom, da začasno po-
sljajo le za nujne potrebe, manje
sneke, kateri naj bi ne presegali
novakrat avto \$100.000.

CENE:

5 krov	\$1.10	100 krov	\$20.00
10	2.10	110	22.00
15	3.10	120	24.00
20	4.10	130	26.00
25	5.10	140	28.00
30	6.10	150	30.00
35	7.10	160	32.00
40	8.10	170	34.00
45	9.10	180	36.00
50	10.00	190	38.00
55	11.00	200	40.00
60	12.00	250	50.00
65	13.00	260	60.00
70	14.00	350	70.00
75	15.00	400	80.00
80	16.00	450	90.00
85	17.00	500	100.00
90	18.00		

Turško zadoščenje.

Pariz, 7. februar. Turške obla-
sti v Hodedi, Arabija, so po-
polnoma zadostile vsem zahtev-
am italijanske vlade. Kakor
znamo, so Turki napadli poslo-
prijite italijanskega konzula, ka-
kar morje pohognil angleški kon-
zul. Stvar se je sedaj poravnala
s tem, da so moralni

Krvavi boji med Rusi in Nemci.

Rusi napredujejo na celi črti v vzhodni Pruski

Pred Varšavo se bijejo krvavi boji. Nova nemško-avstrijska armada se prizadeva pregnati Ruse iz Karpatov. Črnogorci poročajo, da so odbili vse avstrijske napade v Hercegovini. Srbski ministerski predsednik izjavlja, da so Srbi pripravljeni umreti do zadnjega moža. Japonci grozijo Kitajski, Turki se bližajo Sueškemu prekopu. Na francoskem bojišču ni nič novega. Poroča se o dinamitnih napadih na Českem.

Sultan se seli.

Petrograd, 6. februar. Brzovjaka iz Odese pravi, da so prenesli vse valne državne turške dokumente in vrednosti iz Carigrada v Malo Azijo, in govorijo, da se bo sultan s svojo vladom umaknil v notranjost dežele. Popolno oblast v Carigradu ima sedaj nemški marsal von der Goltz. Ta marsal je dal pretekli teden tride-
set Turkov obesiti, ker so raz-
ljal nekake tiskovine, na kat-
erih je bil opisan pravi polo-
žaj v turški državi.

Nemške grožnje.

London, 6. februar. Nemci so
pripravljeni, da izstradajo Anglijo in Francijo. Zagrozili so, da bodo s podmorskimi colnjiči vsako ladjo, da se cene znižajo. Dokler pa romajo velikanske zaloge žita v Evropi, Raditev pa zna priti do budih zapolnjev z drugimi neutralnimi državami. Angleški par-
nik "Lusitania", ki je včeraj
vpljal iz Queenstown, je imel
ameriško zastavo. Kapitan se je izjavil, da je razobesil ameriško zastavo, ker je imel za sto let zatrani ali pa celo
ztrebljeni iz zemlje po nemšem militarizmu. Kaj imamo
pričakovati od nemške zmage, nam pričajo grozovitosti, ki so jih počeli Franci Josipovi vojaki v Srbiji. Srbija se bori danes, kakor se je borila skozi zadnjih 14 sto let. Skoro ne-
prestano skozi 500 let je bil narod v vojni s Turki, in po drugi balkanski vojni se je srbski narod popolnoma oprostil tujega upanja v vlade. Uživati je pričel svobodo, ki pa je bila trn v peti Avstriji. Toda srbski narod je do danes pos-
tral celotni svet, kako zna braniti svoj dom, tudi če se nadenj načeval desetkrat večja armada.

Strašna bitka na Poljskem.

London, 6. februar. Na bojišču na Poljskem se vrše dve silni bitki. Zapadno od Varšave je nemški general Hindenburg napel vse svoje sile, da si priberi pot skozi močne ruske vrste proti Varšavi. Dalje proti severu so pa Rusi prekoračili reko Bzuro, in zagnali Nemce daljč nazaj, dasiravno so imeli Rusi pri tem silne zglobne.

Položaj v Karpatih.

London, 6. februar. Iz Dunaja se naznana, da so Avstriji pognali Ruso nazaj v Karpatih in v Bukovino, toda le na desnem krilu, dočim so Rusi napredovali na levem krilu, posebno pri Beskid prelazu, kjer so vrgli združeno nemško-avstrijsko armado nazaj, možni izbranici čet in s tisoč. Zapadno od Varšave je naročil general Hindenburg generalu Mackensenu, naj s 250.000 topov skuša prodreti skozi turške vrste, ki stražijo pred Varšavo. Tu se tri dni vrši že silno klanje, in radi majhnega prostora, kjer se vrši boj, s to-
povi včak niti streljati ne morejo. Večinoma se vrše ba-
jonetti napadi. Polje je daleč in široko pokrito z mitnici.

Lakota v Nemčiji.

Berolin, 6. februar. Nemška vlada bo izdajala nekake liste, s katerimi bo prebivalstvo Lakote dobitalo kruh. S takimi listi bo ena družina lahko ves teden dobivala kruh, in se prde štiri fonte kruha na te-lde.

den za neo družino. To je odredila nemška vlada, ker se je bala, da nastane pred časom lakota v Nemčiji radi pomanjkanja žita.

Kajzer na Poljskem.

Berolin, 6. februar. Nemški cesar, ki se je mudil v pristaniku Vilhelmshaven, se je od tam podal na bojišče na Poljskem. Glavni stan je z njega so pripravili v okolici Censtomove. Nemci trdijo, da bodo do konca februarja, nakar se z vso silo vrzejo nad Francoze.

Avstrijsko poročilo.

Dunaj, 7. februar. Položaj na Poljskem in v zapadni Galiciji je neizpremenjen. V Karpatih se vršijo hude bitki. V južni Bukovini naše čete ugodno napredujejo, v Hercegovini pa so ruse ladije obstreljevale turško mesto Kropa.

Avstrijsko poročilo.

Dunaj, 7. februar. Položaj na Poljskem in v zapadni Galiciji je neizpremenjen. V Karpatih se vršijo hude bitki. V južni Bukovini naše čete ugodno napredujejo, v Hercegovini pa so ruse ladije obstreljevale turško mesto Kropa.

Wilson dela mir?

London, 6. februar. Sem je do-
pel polkovnik E. M. House, cesarski poslanec predsednika Wilsona. Govori se, da je na skrivni misiji, katere naloga je poizvedeti, če je sploh kaj upanja na skrajšani mir v Evropi. Poslanstvo polkovnika House je obdanzo z največjo skrivnostjo. House bo najprvo obiskal angleške državne ve-

CLEVELANDSKA AMERIKA

JEZAJA V TOREK IN PETEK.

NAROČNIŠTA:

Na Ameriko	\$2.00
Za Evropo	\$3.00
Za Cleveland po pošti	\$2.50

Premijsno časopis po 3 centi.

Dopriski brez prepisa in ostanosti se ne uporabljajo.

Vsa pismo, dopisi in denar naj se pošlja na:

CLEVELANDSKA AMERIKA,

6119 ST. CLAIR AVE. N.E.

CLEVELAND, O.

EDWARD KALISH, Publisher.

LOUIS J. PIRC, Editor.

ISSUED TUESDAYS AND FRIDAYS.

Read by 15,000 Slovenske (Kraljice) in the City of Cleveland and elsewhere. Advertising rates on request.

TEL. CUY. PRINCETON 189

Registered as second-class matter January 6th 1909, at the post office at Cleveland, O., under the Act of March 3, 1879.

No. 12. Tuesday Feb. 9, 1915.

Oklic na narod.

Ne samo, kar veleva mu stan, Kar more, to mož je storiti dolžan.

Vzeti dogodki v zadnjem času nas spominjajo, da spoznamo tudi mi svojo učnlost in pokazemo dejansko svojo ljubezen do slovenskega naroda. Nasi rojaki v stari domovini pod tiransko, krivico nemško vlado so se uprli imperialističnim zahtevam, zavajajoč se, da je to, ako se podajo, njih pogni, pogni narodu. Z obupnim naporom, s zadnjimi močmi so se postavili krimi tlačiteljem po robu, da rešijo svoj narod propada. Toda kakšno bo placiло za njihovo prizadevanje? Zadelo jih bo prizadevanje? Zadela jih bo žalostna usoda njih junaka prednikov, kateri so se trudili osvoboditi svoj narod in so za to zapadli sramotni smrti.

Dovolj dolgo je prosjal slovenski narod pri nemških nadutežih na Dunaju svojih pravic in enakopravnosti z drugimi narodi. Toda bilo je zaman. Karkoli so storili eksekutivni organi avstrijskega imperializma za slovenski narod, vse je bilo namenjeno le v narodno pogibelj, v poniranje naroda. Nicesar niso storili v njegovo prebudo, ničesar v njegov procvit in okrepitev, nasprotino vsi "darovi" vladate bili darovi: Danajev, skrivajoč za seboj pogubo in zasuženje.

Kaj pa je potem dolžnost naroda, ako ga je lastna vlast zapustila? Katero pot mora nastopiti, ce ga lastna vlast celo potiska na tak način v tem neznanju, v pogibelj načaj, kakor se godi slovenskemu narodu? Ako bi vsakdo izprevideli, da smo navezani ve, ni pomoči, da dobimo mestno pravice verige, mesto osvojenja propast, potem bi že izprevideli, da smo navezani sami nase in da moramo iskati rešenje izpod takšnega jarima popolnoma drugje: nastopiti moramo pot samopomoči!

Narod kot tak nima samo pravice, temveč je tudi dolžnost resnega, svoj narod ljubljega ljudstva, da se vpraša, kaj bo z nami Slovenci, ce se izbrisne Avstrija iz zemljevida. Nebeni državi na svetu ni obstoj večen; zato imamo dovolj izgledov zgodovine. Naj je bila država še tako močna, prišel je trenotek, ko je končalo njen gospodstvo, ko je skoro popolnoma izginila raz zemeljsko površje. Zlasti pa je to vprašanje aktualno za nas Slovence sedaj, ko stoji Avstrija na takem stališču, ko se bliža svojemu razpadu in propadu. Nas narod obstojebiti nam mora biti dražji, kakor pa vse države, ki so okoli nas.

Do tega prepranja so prišli rojaki v stari domovini in tak pomen ima njih upor. Kajti, ako bi narod ne imel toliko združevanja organizma, potem bi ne bil vreden, da se sploh o njem govori. Odprle so se jim oči, da je vsak narod sebi najbližji, da se je predvsem treba boriti za narodni hode žel, oziroma, hoče žeti?

obstoječi in odvzeti tuji gospodarski jarem. Toda vse njihove žrtve bodo zavala, kajti obdajajo jih sovražniki od vseh strani in ima vlasta se dovolj moči, da zatre s silo njihovo rodoljubnost stremljenje in prizadevanje. Njihova sveta in žrtev polna obupna borba je končala z novimi potoki krvi.

Rojaki! Ali naj mi, kateri imamo v svobodni deželi pravle roke, brezbrizno gledamo ter dlanimo roke v narodu, ko se naši bratje obupno, z naprom zadnjih sil bore ter prelivajo svojo kri, da zagotove obstanek svojnemu narodu? Ali bodo trplji, da pogazi v zatre avstrijski tiranizem slovenski živelj? Ali naj dopuščimo, da bo izpodletel še ta zadnji poroček življenskega pomena, da se bo potem tudi o slovenskem narodu reklo: "Bit je a ni ga več?"... ne, ne, in stokrat ne!!!

Ali naj pozabimo, na slavne naše prade, ki so se junaka boriли proti našemu dednemu sovražniku ter prelivali svojo kri iz ujbeni in za prostost svojega naroda? Ali naj odvzemmo od sebe vse rodoljubne, ves narodni ponos in narodno zavest ter prepustimo svoje rate pogubi, ko se vendar bo rjo tudi za nas? Ne, tega ne smemo storiti!

Ali naj presilimo obupne silice na pomoč našim bratov ter jih goljufamo v upanju, katero stavijo na nas? Ali naj ne vidimo, da smo mi zadnji, na katere more še stavit slovenska domovina svoje upe in naše, da smo mi vendar poslednje upanje? Ali naj smo mutasti, ko smo mi vendar zadnja pomoč, ki moremo še nastopiti pota, da zajezimo pot prodrijoči pogibelji? Nikakor ne, upanja domovine in naroda ne smemo varati, pa če tudi bi moral vse žrtvovati.

Rojaki! Naša slovenska domovina nas kliče kot zveste svoje sinove in hčere, da jo resno žrtvujem. Ali ne tedaž naša sveta dolžnost, dolžnost vsakega posameznika, da zastavi vse svoje moči in žrtvuje vse, da jo resi propada? Vsi kot en mož ji moramo prisesti na pomoč, brez razlike neversko in politično prepranje.

Treba nam je solidarnosti pri skupnem delu, ako hočemo dosegci cilje, da ne bo eden z hudečno roko podiral, kar so drugi zgradili. Prepričati je treba vse slovenske sloje o živih potrebi skupnega dela, naš boj ne sme biti borba posameznika, temveč postati mora borba celega naroda, kajti le kot taka, ce pomenja realno pozitivno delo, je najboljša garancija, da bo zoper napel narod vse svoje sile do skrajne meče v svojo osvoboditev. Žejala, pravega Slovence bi moral biti, da bi pomenjala sedanja slovenska generacija v tem oscilarem boju to, kar, so pomenjali v starem veku Atene, zasveti vres orient.

Veliki narodni trenotki se obdajo naši slovenski domovini in odločitev ni več daleč. Naša naloga in dolžnost je, da nas bodo te osodepolna odločitev našla pripravljene, da bomo stali vsi trdn kot skala v obrambi svojih pravic in naroda. "Hrast se omaja in hriv zvestoba Slovence ne gane" — napram svojemu narodu! To bodi naše geslo.

Naša slovenska domovina, lepa Slovenija, se nahaja v zrelu hudi sovražnikov slovanstva, Nemec prodira proti jugu, Italijan proti severu in Madžar od vzhoda, tako, da nimamo mi nikakega izhoda iz te pasti, nič drugega nam ne preostaja, kaj bo bojeval se z duhom proti sovražnikom, ali pa podleči ter se odpovedati narodni pravici, svojemu življenju, jeziku, »segam in navadem. Kaj naj torej storimo? Ali naj pustimo, da bode narod Slovence izumrl, da se ga bode potujčilo? Naji miro gledamo, ko pologoma, pa govoroma prodira sovražnik slovenske narodnosti od severa, od juga in vzhoda? Ali naj stopa po tej slovenski zemlji tujeva noga? Ali naj hrani in bogati krasno polje slovenskega dežela tujec, kateri ne sadi, pa

Ali naj puščamo, da izumira so slovenski kmjetje in delavci fond lige, iz katerega naj bi se pokrili vsi slovenski domovini izdajci za naš boj, kakor tudi zastopnik za mirovno konferenco.

c) Izdeka naj iz prej omenjenih zahtev resolucijo, katera se boste predložili:

1. Vlad Združenih držav,

2. Vsem tujemškim konzulom, kateri nam bodo potem olajšali pristop do mirovne konference.

d) Iz svoje srede naj se izbere naj sposobnejšega med sposobnimi, ki bo zastopal slovenski narod pri mirovni konferenci,

e) Izvoce naj se vse slovenske časopise, da začnejo agitacijo za ligo, nabirajo prispevke za fond ter gredo ligi splošči v vsakem oziru na roko.

5) Ta pripravljalni odbor naj bi se vvolil potom splošnega glasovanja in naj bi bil v središču republike.

6) Ako je pripravljalni odbor mnena, da bi bilo bolje delovati skupno z drugimi slovenskimi narodi, to je: Hrvati, Čehi, Slovaki in Poljaki, tečaj naj se pri teh informira, kajti bolje je, da se združimo z bratji Čehi, Hrvati in drugimi Slovani, ker imamo iste težnje in isto hrepnenje, to bitti bratsko združeni, imajoč sveto enakopravnost ter neodvisnost.

7) Slovenska liga pri tem se vedno obstaja in se ne spoji z ostalimi, na primer:

"Ako se pridružimo Čehom, skupno z brati Hrvati, kateri so že ustanovili svojo ligo, tedaj bo skupno le delovanje, da bode

uspešnejše in vplivnejše, nikakor pa ne, da bi se ž njimi skrili v eno ligo. Obstajale bodo še vedno tri lige, slovenska, hrvatska in česka, ki bodo vsaka delovala v prid svojega naroda.

8) Razmotriti in sklepati bi imel v vseh nasvetih posameznih rojakov.

9) Vsi sklepi odseka se morajo objaviti v vseh slovenskih časopisih.

10) Član' tega odseka, zlasti je slagajnik, bi moral položiti varčino ali hom. Tajnik naj bi imel na roki toliko denarja, da se pokrije stroški za korespondenco in mora biti tudi pod varčino.

11) Imeti morajo pred očmi te blagor naroda ter delovati nesčično v dosegom osamosvoje slovenske domovine.

12) Kadar bi bile vse priprave končane, naj se sklepi skupna konferenca, za ustanovitev lige.

To je nekoliko točk in navedel, ki bodo vodila do ustanovitve slovenske lige, ki bo delovala v osvobitev slovenskega naroda izpod tujčeve pečati, kajti le.

Prost mora biti, prost moj rod.

Na svoji zemlji, svoj gospod!

Na noge torej, bratje, za prostost domovine, prostost naroda in za vašo prostost!

Naj ne bode med nami izdajice, ne nasprotnika, temveč vsak pomagaj po svojih močeh in skupnem delovanju!

Ne samo, kar veleva mu stan, Kar more, to mož je storiti dolžan!

b) Pobrati prispevke za so slovenski kmjetje in delavci fond lige, iz katerega naj bi se pokrili vsi slovenski domovini izdajci za naš boj, kakor tudi zastopnik za mirovno konferenco.

c) Izdeka naj iz prej omenjenih zahtev resolucijo, katera se boste predložili:

1. Vlad Združenih držav,

2. Vsem tujemškim konzulom, kateri nam bodo potem olajšali pristop do mirovne konference.

d) Iz svoje srede naj se izbere naj sposobnejšega med sposobnimi, ki bo zastopal slovenski narod pri mirovni konferenci,

e) Izvoce naj se vse slovenske časopise, da začnejo agitacijo za ligo, nabirajo prispevke za fond ter gredo ligi splošči v vsakem oziru na roko.

5) Ta pripravljalni odbor naj bi se vvolil potom splošnega glasovanja in naj bi bil v središču republike.

6) Ako je pripravljalni odbor mnena, da bi bilo bolje delovati skupno z drugimi slovenskimi narodi, to je: Hrvati, Čehi, Slovaki in Poljaki, tečaj naj se pri teh informira, kajti bolje je, da se združimo z bratji Čehi, Hrvati in drugimi Slovani, ker imamo iste težnje in isto hrepnenje, to bitti bratsko združeni, imajoč sveto enakopravnost ter neodvisnost.

7) Slovenska liga pri tem se vedno obstaja in se ne spoji z ostalimi, na primer:

"Ako se pridružimo Čehom, skupno z brati Hrvati, kateri so že ustanovili svojo ligo, tedaj bo skupno le delovanje, da bode

uspešnejše in vplivnejše, nikakor pa ne, da bi se ž njimi skrili v eno ligo. Obstajale bodo še vedno tri lige, slovenska, hrvatska in česka, ki bodo vsaka delovala v prid svojega naroda.

8) Razmotriti in sklepati bi imel v vseh nasvetih posameznih rojakov.

9) Vsi sklepi odseka se morajo objaviti v vseh slovenskih časopisih.

10) Član' tega odseka, zlasti je slagajnik, bi moral položiti varčino ali hom. Tajnik naj bi imel na roki toliko denarja, da se pokrije stroški za korespondenco in mora biti tudi pod varčino.

11) Imeti morajo pred očmi te blagor naroda ter delovati nesčično v dosegom osamosvoje slovenske domovine.

12) Kadar bi bile vse priprave končane, naj se sklepi skupna konferenca, za ustanovitev lige.

To je nekoliko točk in navedel, ki bodo vodila do ustanovitve slovenske lige, ki bo delovala v osvobitev slovenskega naroda izpod tujčeve pečati, kajti le.

Prost mora biti, prost moj rod.

Na noge torej, bratje, za prostost domovine, prostost naroda in za vašo prostost!

Naj ne bode med nami izdajice, ne nasprotnika, temveč vsak pomagaj po svojih močeh in skupnem delovanju!

Ne samo, kar veleva mu stan, Kar more, to mož je storiti dolžan!

—

Dopisi

Dartmore, W.Va. Cenjeni g. urednik. Blagovolite sprejeti te skromne vrstice v cenjeni naš list. V sedanjem času, kdor kolikaj vše, mu skipi kri do skrajnosti. In tako bi se tudi jaz rada oglašila. Že z 10. letom sem morala zapustiti svoj dom in se podati za kribom. Medtem sem imela priliko opazovati narodnost med ljudstvom, posebno med slovenskimi družinami. Za, da sem bila pri njih nikdar nislo slovensko govorila. Povsed so se napisovali z nemškim jezikom, kateri so tako slabo govorili, da se človeku kolca. In tem mislio ti ljudje, da govorijo pravilno nemško. In take slovenske družine pustijo ubo go slovensko ljudstvo, češ, da

osvoboditev naroda. Prosim mesto, ker včas razlike na ameriške Slovence, da se pripravijo, da bo pride, potrebni trenutki, da nas ne bo naselje, kako zavestni čas so stotine let branili s krvjo proti krvolocemu Turku. Toda kaj imamo pomočjo krivčne vlade Habsburžanov. Taki izdajalcji vredni so, da bi se zavest, ljudje, ki so imeli sreča le za svoj slovenski narod. Zaljub, večna teh je danes prisiljen, pred srečne topove rad slave in pohlepnosti nemškutarjev. Svojemu narodu niso mogli pomagati, ker so se potegnili za svoj narod in za svoje pravice, so

Slovenska Dobrodolna Zveza

Ustanovljena 18.
November 1910.

Glavni sedež:
Cleveland, O.

Inkorporirana v državi Ohio leta 1914.

Predsednik: JOHN GORNICK, 6105 St. Clair Avenue.
Podpredsednik: PHILIP KOGOJ, 3904 St. Clair Avenue.
Tajnik: FRANK HODUVORNIK, 1058 East 63rd Street.
Združnik: JEROME KNAUS, 6129 St. Clair Avenue.
Združnik: JAMES M. SELJKAR, 6127 St. Clair Avenue.

OBORNIKI: W. M. Jakob, 1903 Norwood Rd. Josip Russ, 1206 E. 55 St.
Kazina 1000 Premer av. Frank Corre, 6033 St. Clair Ave. Anton Gredin
6127 St. Clair Ave. Ignac Smuk, 1088 E. 63 St. Anton Očič, 1158 E. 61 St.

Zvezno glasilo "SLOVENSKA AMERIKA".

Vsi dobiti druge uradne stvari in denarne ukaznice naj se pošiljajo na zveznega tajnika.

Pisarna glavnega urada se nahaja se na 1052 E. 62nd Street, prvo nadstropje, nadz. Guy, telefoni: Princeton 1276 R.

Nadaljevanje iz 2. strani

kako pišejo naši listi. Mali "ekstra" list shaja vsak dan, je izvleček velikega dnevnega lista. Ta siromašna (daselende Serbien) nas je hudo iznenadila. Listi pišejo malo od tega. Ali slišimo pripovedovati ljudi, ki od tam prihajo. Kakor n. pr. je pripovedoval moj prijatelj, da je bila naša armada v Srbiji prodana, general Potiorek pa se nahaja v Essku pred vojnino sodiščem. Tudi se govorji, da ni več med živimi, da je storil samomor ali pa da je bil zavratno umorjen. Naše cete vedno z naskokom prodrijo, tri dni nismo imeli živega ne streljiva. Vozovi za živež v streljivo ostanajo do 35 kilometrov daleč zadaj v blatu ugodnem času planejo spociti Srbi iz svojih postojank. Starje češki polki se podajo vrtejo ocoče proč, in drugo moštvo je bilo tako izstradano, da se je moralno predati ali umrjeti. Topničarji so radi streljali, toda glej ga spaka, streljivo je bilo tako razdeljeno, da so bile kroglice za male kaliber velike, kroglice za veliki kaliber pa majhne, da ni bilo mogoče streljati. Minimo nobenega vojaka več na srbski zenil. To so izdajalice in vse kar je slovensko so izdajalice. Čehi in Slovenci že debijo svojo zaslzeno kazeno. In hvalimo Bogu, da se to ni na Ruskom zgodilo, v Srbiji pa lahko prenasamo. Zgubljeno bo se dobrijeno. Nemške tovarne delajo noč in dan. Prednjic bodoemo ob času pozorni in bodoemo znati pravčasno izdajalice odstraniti. To je pri nas najtežjevnejše na Ogrskem, da le Nemci in Oger so zanesljivi narod, na druge narodnosti se ni zanesti. Zato znajo Ogori Nemce visoko ceniti. Taka vojska je kaj strinjega. Največ trpijo mestna vas. Povsod je vse opusčeno in vlažno lakota.

Ranjenci pripovedujejo skoraj neverjetne stvari, kako so se vojskovali in koliko so morali prestati. Neki topničar mi je pripovedoval: Na parobru gozd so postavili svoje topove in obstrelevali so blizu ležeči vas. (Poprej pa je naš 76. polk Rusi opazil in vas obstreleval. Rusi se oglibljejo vasi in hajo, pa le navidevno. 76. pespolk koraka v vas, in ko se nahajajo naši vojaki v vasi, se vse naenkrat od vseh strani legenj nad njo. Strašno klanjajo, da bi, 76. pespolk se ne more obraniti, ker večina Rusov je bila v vasi skritih. O tem klanju je zvedelo tudi topništvo na parobru gozd. Topničarji veda, da mora 76. pespolk podleti, zatorav počnejo streljati v vas, kjer so bili Rusi in Avstriji. Tako so streljali naši na svoje lastne vojake, in 76. polk je bil popolnoma uničen. Od vasi pa ni ostalo drugač kot gola stena ali kak dimnik. Kakor mi je pripovedoval neki topničar, je bilo veliko vasi pospešenih in razdejanih. Nekaj lete mi je pripovedoval, da so renske na vojake streljale, vojaki so se pa obrnili in sedem žensk na drevo obesili. Tako delajo Nemci in Ogori.) nekega grada je padel strel, in kaže so obesili vojaki grajske in vse grajske in vse skrivale.

Vse skozi gre našim četam dobro. Seveda, trpijo pa tudi tisti (torej ni tako dobro).

Ustvarimo zelje, repo, rastline in keruvje. Bojimo se zime, ki strahuje.

Nano, ako mi hitre sanitete

Litnica uredništva.

Anton Kosa, Collinwood, O. Vsem pišete, da prihčimo ob času, ko so Avstriji tepare, tudi kako so bili Rusi pregnani iz Karpatov. Gotovo, prav radi, samo hudič je, da Avstriji se niso pregnali Rusov iz Karpatov. Kakor hitro se to zgodilo, bodoemo vestno in resnično poročali. Dotedaj pa vam — bodi zdrava avstrijska pamet!

Naročniku, Kansas City, Kans.

Nam je popolnoma prav. Samo sporočite nam svoje ime, pa vam takoj ustavimo list. Trirat ste že pisali, naj Fst ustavimo, toda vselej ste se neozabilib podpisati. Naročnikov kakor ste v, mi spleh ne upoštevamo. Tudi vam — bodi zdrava avstrijska pamet!

KAJ JE RESNICA?

Spodaj podpisana tvrdka je primorana resnici na ljubo pojasnitvi občinstvu resnico glede lažjih in podtkanj, ki jih je pribil neki Louis Kveder v "Proletarju". Vse, kar piše Kveder v "Proletarju" je odraja do konca zlagano in imenam zlobno se maščevati in ukrašti posteni tvrdki ugled in sposlovanje, ki ga izvija med Slovenci.

Ranjam smej, ko so v obnisični malo ozdraveli, domov, da se pckrepijo, toda ob dočetenem času se morajo zopet javiti pri vojaštvu. Pa tudi kolera pomor: veliko vojakov. Pri zutnjeneh nogah odslabijo prsti, in meso odpada od kosti, in tako noge morajo vselej odrezati.

Toliko za danes, prihodnjih kaj več. Vas pozdravljam, vaš Rudolf Stubenvoll, 84. polk, 2. Comp. Redong, Ogrska."

Original je na razpolago vsakemu.

POZOR!

Cenjeno dčinstvo se opozarja, da bodo zopet pričeli oblike delati na tedensko odplačilo, namreč en dolar na teden. Za cestek bi torej potreboval vsaj 150 mož in fantov.

da se kolikor mogoče hitro zglasijo v moji prodajalni. Saj veste možje in fantje, da se pomlad bliza, spomlad se pa vsak rad postavi z novo obliko, zakaj se ne bi tudi mi. Zatorej ne zamudite lepe prilike, da pride k nam. Jos. Gornik, 6113 St. Clair ave.

P.S. Prosim, da prideš čez teden, ker v nedeljo je zaprt.

(15)

NAZNANILLO.

Clanicam dr. "Danica" st. 11. SDZ naznam, da imamo ukreniti na seji 9. februar, ukrepati o zelo važni zadeli, terjej prosim, da se vse sestre udeležijo. Nič dosti, ko katera sestra pravi, jaz svoj asesment placa, drugo pa mi ni mar. Sestre samo z asesmentom je društvo mrtvo, torej vse na sejo 9. februar. Sestrski pozdrav, Ivana Jeršan, tajnica

DRUGI IN TRETIJ ZVEZEK.

Imenik padlih, ranjenih in vjetih naših rojakov v sedanji evropski vojski. Sestavljen po izvirnih poročilih vojnega ministra z ozirom na trejeti zorno poveljstvo (corps) pri katerem služujejo likljuno skoraj sami Slovenci. Tu so navedeni vojaki ljubljanskega, spodnje stajerskega, tržaškega itd. mepolka: naši lovki hataljonov, dragonskega in domobrantskih polkov; Slovenci drugih oddelkov in vojne marinice, skupno nad 4000 imen. Vključno je do zdaj navedenih nad 5000 ponosrečencev v vojski. Pri nekaterih vjetih je navedeno, kje se nahajajo v vjetništvu, a pri nekaterih padlih naveden je celo grob, kjer so pokopani.

Cena za 2. in 3. zvezek je 35¢ za vse tri do zdaj izšle zvezke, ki obsegajo 200 strani, pa samo 50¢.

Narocila in denar posiljite na: Felix M. Dolinar, 45 Vesey St., Dep. A. New York.

Kdo želi razprodajati imenike, naj piše po pogojem.

The Ohio Brandy Distilling Co. 6102 St. Clair ave Cleveland, O.

John Kracker, predsednik.

Oglasili so pol trgovine za trgovca, Trgovca, ki ne oglašuje, težko napreduje. Poglejte velike ameriške trgovine, ki so bile svoj uspeh edino - z veljnim oglaševanjem.

Bell East 2327 W. Cuy. Central 0678 R. — Plan in Kisik Uradne ure od 9-12, in od 1-5. Pondeljek, četrtek in sobota zvečer od 6-8.

Dr. F. L. KENNEDY, zobozdravnik

Dretje z obrežje bolečin. Delo garantirano. Govori se slovensko in nemško. 5402 Superior ave, vogal 55. cesta. Cleveland, Ohio. (23-46)

(12)

Pozor!

Spodaj podpisani naznamjam Slovencem, da sem se povrnil v prostore Leo Schwabla, kjer bodo nadalje vodil restavracijo prve vrste. Se priporočam za naklonjenost John Smits, 6131 St. Clair ave. (13)

(12)

Naprodaj v Collinwoodu

posestva in zemljišča (loti) prav po nizki ceni. Slovenski prodajalec Josip Vidmar, 1521 Luknov ave. N. E. blizu sole. (37-14-30-5)

V času boja, slabi padajo, močni ostanejo.

Vojška bo kmalu končana, in sedaj je čas, da se pripravimo delo. Vojška v Evropi pomeni večjo prosperitetjo v Zjed. državah, slabši cas bo dobro kmalu minili, vse tovarne in delavnice bodo delale s polno paro, zabelevalo se bo čimdaj več delavev.

Zdravi močni ljudje dobijo najboljša mesta in so prvi po klicani. Ali ste vt moran, zdrav mož, da lahko opravljate svoje dnevno delo in zaslujite svojo plačo?

Ce niste, sedaj je čas, da se odzdravite. Bolni možje ne morejo delati. Ce je vaše zdravje slab, ali imate reumatizem, kakor nosno, pljučno, zeločudno, jetno bolezni, ce je vaša kri nečista, vaš živci slab, je vaša dolžnost, da poskušate vse, da odzdravite, da boste eden izmed onih srečnih ljudi, ki so zdravi in vedno prvi upoštevani pri delu.

Zdravje in mod je lahko vaše, če vprašate Dr. L. E. Steiglsteina, 746 Euclid Ave. Cleveland, O., ki ima skoro najboljša in najbolj moderne zdravniške urade v tej deželi. popolnoma opremljene z najbolj modernimi pripavami, električna zdravila vsake vrste, ozon, X-čarke in serum zdravljene, katero uporabljajo le najbolj pripoznavani specijalisti v Evropi za zdravljene kroničnih boljenij.

Ce želite, da ste močni in zdravi, oglašate se v zdravnikovem uradu med 9. ure dopoldne

do 4. ure popoldne ali med 7. in 8. ure zvečer. Ob nedeljah pa od 10. do 12. ure. Posluje nam svoje ime in naslov, in poslali bomo posebno knjižico, kjer vidite slike najbolj modernega zdravniškega urada, kar ste jih še kdaj videli. Tu je bilo že na tisoče ljudi ozdravljenih tekom zadnjih 22 let.

Ce želite, da ne morete zustopništvo, ker n. dela prav. Da je The Ohio Brandy Distilling Co. pošiljala slabo blago ali premalo blaga, je sploh hudočno izmisljeno, ker par Kvelrovih narodov, ki jih je v cesarski poslal, je bilo popolnoma zmesanih, in vsa ostala narcile pa nimajo naslova postal se manj pa denarja.

Kar se tiče cen radi vina, je sledete: The Ohio Brandy Distilling Co. je imela oglas v "Clev. Ameriki" glede en "MOŠTA", in ne vina. Vsak pameten človek ve, da je moč bolj pocepi kot vino, in drugič, da se mesta ne more posiljati po Zjed. državah, pač pa samo po mestu, kjer se izdeluje. Cene torej, ki so bile predvsem v "Clev. Ameriki" so samo za mesto. To Kveder dobro ve, pa nataščeval, ker smo ga

čestitljiv, a tvrdka, je predsednik

z vpletom prial Kveder, da ne moremo nati zastopništvo.

Če n. dela prav. Da je The Ohio Brandy Distilling Co. pošiljala slabo blago ali premalo blaga, je sploh hudočno izmisljeno, ker par Kvelrovih narodov, ki jih je v cesarski poslal, je bilo popolnoma zmesanih, in vsa ostala narcile pa nimajo naslova postal se manj pa denarja.

Kar se tiče cen radi vina, je sledete: The Ohio Brandy Distilling Co. je imela oglas v "Clev. Ameriki" glede en "MOŠTA", in ne vina. Vsak pameten človek ve, da je moč bolj pocepi kot vino, in drugič,

da se mesta ne more posiljati po Zjed. državah, pač pa samo

po mestu, kjer se izdeluje. Cene torej, ki so bile predvsem v "Clev. Ameriki" so samo za mesto. To Kveder dobro ve, pa nataščeval, ker smo ga

čestitljiv, a tvrdka, je predsednik

z vpletom prial Kveder, da ne moremo nati zastopništvo.

Cene torej, ki so bile predvsem v "Clev. Ameriki" so samo za mesto. To Kveder dobro ve, pa nataščeval, ker smo ga

čestitljiv, a tvrdka, je predsednik

z vpletom prial Kveder, da ne moremo nati zastopništvo.

Cene torej, ki so bile predvsem v "Clev. Ameriki" so samo za mesto. To Kveder dobro ve, pa nataščeval, ker smo ga

čestitljiv, a tvrdka, je predsednik

z vpletom prial Kveder, da ne moremo nati zastopništvo.

Cene torej, ki so bile predvsem v "Clev. Ameriki" so samo za mesto. To Kveder dobro ve, pa nataščeval, ker smo ga

čestitljiv, a tvrdka, je predsednik

z vpletom prial Kveder, da ne moremo nati zastopništvo.

Cene torej, ki so bile predvsem v "Clev. Ameriki" so samo za mesto. To Kveder dobro ve, pa nataščeval, ker smo ga

čestitljiv, a tvrdka, je predsednik

z vpletom prial Kveder, da ne moremo nati zastopništvo.

Cene torej, ki so bile predvsem v "Clev. Ameriki" so samo za mesto. To Kveder dobro ve, pa nataščeval, ker smo ga

čestitljiv, a tvrdka, je predsednik

z vpletom prial Kveder, da ne moremo nati zastopništvo.

Cene torej, ki so bile predvsem v "Clev. Ameriki" so samo za mesto. To Kveder dobro ve, pa nataščeval, ker smo ga

čestitljiv, a tvrdka, je predsednik

z vpletom prial Kveder, da ne moremo nati zastopništvo.

Cene torej, ki so bile predvsem v "Clev. Ameriki" so samo za mesto. To Kveder dobro ve, pa nataščeval, ker smo ga

čestitljiv, a tvrdka, je predsednik

Materina Žrtev.

Roman iz časa francoske revolucije.

Francoški spisatelj:
Victor Hugo.

Za Cl. Am. priredil
L. J. P.

Proglašati ga moramo za pregnanča."

"Smo že storili."

"Nagrada se mora postaviti na njegovo glavo."

"Storili smo."

"In nagrada se ne sme splačati v papinatem denarju."

"Obljubili smo zlato."

"Na glijotino z njim."

"To bodoemo storili."

"Kdo?"

"Ti!"

"Jaz?"

"Da, tebe bodoemo poslali; polnomoč dobiš od odbora javne komisije."

"Sprejmam," reče Cimourdain.

Robespierre je bil hiter, kadar se je česa lotil. Na mizi pred njim leži pisalo papir z napisom: Francoska republika, ena in nerazdeljiva. Odbor javnega blagostanja.

Cimourdain pa nadaljuje:

"Da, jaz sprejmam. Strah proti strahu. Lantenac je grozen. Jaz bom grozen. Boj na smrt temu možu. Oprostil bom republiko tega strahu, tako, mi pomagaj Bog."

Prenahe in še pristavi:

"Duhovem sem, kljub temu pa vrijamem v Boga."

"Bog je izven mode."

"Jaz verujem v Boga," reče Cimourdain. In po kratki pavzni pristavi:

"Kam me pošljete kot delegata?"

"K povelniku naše pozvedovalne čete, katero smo poslali proti Lantenacu. Samo svaram te, kajti on je plemenitaš."

"Torej bo meni kot duhovnu izročena naloga, da čuvam plemenitaša?"

"Gotovo," odvime Robespierre. "Državljan Cimourdain. Z mladim možem boš imel opraviti. To prednost imaš nad njim, da si dvakrat starejši od njega. Zdi se nam, da ima tudi vojaške talente. On spada pravzaprav k porenski armadi, toda poslali smo ga sedaj v Vendee, kjer je pokazal nenevadno hrabrost. Ze dva tedna tako drži starega markiza Lantenaca, da slednji ne more ganit'. Toda ta mladi mož ima že sovražnike, in mnogi mu zavajojo srečo. Generalni pobednik Lechelle mu je nevoščljiv."

"Ker bi bil rad vrhovni povelnik," reče Danton.

"Pojdimo k stvari," nadaljuje Robespierre. "Vsa vojaška povelenjstva v Vendee se morajo spremeniti. Telesna straža je razkropljena, čete pregnane. Razdrobljena arsada nima pomena. Mi moramo naše sile združiti. Lantenacova načrt je, da spravi na noge dva milijona lometov. Mladi plemenitaš mu sicer ne pusti mnogo časa in ga preganja brez dovoljenja Lechella. Toda Lechelle je njegov general, torej se Lechelle pritožuje o mladem plemenitašu. Lechelle želi, da bo ustreljen, marnski prior pa ga hoče imenovati za generala."

"Kakor se mi zdi, ima ta moč velike zmožnosti v sebi," reče Cimourdain.

"Toda eno napako ima."

"Kaj je?" vpraša Cimourdain.

"Premilosten je."

In Marat pristavi: "On je odločen v bitki in nekoga srca po bitki. On preveč odpušča, priznava nuanam in duhovnem, d'iranjuže žene plemenitaša rodu, spušča ujetnike."

"Velika napaka," mrmra Cimourdain.

"Zločin!" kriči Marat.

Danton se pa obrne proti Cimourdaiju in ga vpraša:

"In kaj bi ti storil z republikanskim generalom, ki je spustil kraljevega generala svojemu?"

"Jaz sem istega mnenja, kot Lechelle, ustrelil bi ga."

"Ali pa glijotin'ral," reče Marat.

"Obobe," reče Cimourdain.

Danton se prične smejeti.

"Torej državljan Cimourdain, če je republikanski general pomilosten, bi mu ti odsekal glavo."

"Tekom štirindvajset ur."

"Well," odvrne Marat, "jaz sem imenuje Cimourdain, so dali polnomoč čez nekoga vikomeita, ki se imenuje Gauvain; ta vikome ima povelenjstvo nad obrežno preiskovalno armado. Vlada želi, da je ne bi plemenitaš ogljusl, duhovem pa izdal."

Robespierre odvrne: "Nekak plemenitaš je."

In Robespierre začne brskati po papirjih.

Danton pa reče: "Pošljimo duhovna, da čuva plemenitaša Jaz sam ne bi zaupal duhovnu samemu, pa tudi ne plemenitašu samemu. Kadar sta dva skupaj, se ju ne bojim. Eden bo drugega stražil."

Cimourdain, ki je že z nevoljou poslušal ta razgovor, prizadevje: "Vzkljukne etaoishrdlumem Če je republikanski povelnik, ki je izrečen moji oskrbi, naredil en napaden korak, bo njegova kazens — smrt."

Robespierre, ki je že ves čas gledal na papirje, pa reče:

"Tu je ime, državljan Cimourdain; povelnik, ki bo tudi popolnoma podložen, je bivši vikome. Imenuje se Gauvain."

Cimourdain postane ves bleđ obraz.

"Gauvain!" vzkljukne.

"Da," odvrne Robespierre. Marat pa pristavi:

"Well, državljan Cimourdain, ali sprejemš nalogu po enih pogojih, katere si sam imenoval, kot delegat na povelnika Gauvaina? Ali si zatovoljen?"

"Zadovoljen," odvrne Cimourdain, ki postaja čedalje bolj led.

Robespierre pa vzame kos papirja, napiše štiri vrstice na papir, podpiše in izroči listino Dantonu, Danton pa Maratu. Potem pa ponudi Robespierre listino Cimourdaiju, ki bere:

Drugo leto republike.

Polna moč se podeli državljanu Cimourdaiju, kot delegatu odbora javne varnosti do državljanu Gauvainu, povelniku preiskovalnih čet obrežne armade.

Tretji del — v Vendee.

PRVA KINJIGA.

Trije otroci.

PRVO POGLAVJE.

Več kot civilna vojska.

Poletje leta 1792. je bilo riko deževno; poletje leta 1793 pa jako vroče. Radi mesečne vojne ni bilo skorobenih cest tedaj v francoski provinciji Bretonski. Ljudje so pač hodili, kjer je bilo lagje. Suha tla so seveda mnogo pripravila, da se je sploh dalo kam priti.

Nekoga večera po jasnem junijskem dnevu, je dospel neki jezdec iz smeri Avranches, red malo krčmo, kateri so rekel: "Croix-Branchard". Še nekaj let nazaj je stala ta krčma, in na pročelju se je/še vedno lahko bralo: "Toči se dobro vino." Preko dneva je bilo vroko, toda proti večeru je začel plihati veter.

Ta potnik je bil oblečen na poseben način. Široka suknja ali bolje plašč, je pokrival celo njegovo truplo. Imel je širokokrajen selčnik s francosko republikansko kokardo, kar je na manjalo posebno predstavljalo v tem kraju dežele, kajti mož se je nahajjal v pokrajini Vendee, kjer je ljudstvo še vedno se potegovalo za kralja.

Republikanska kokarda je bila vselej tarča kraljevih ljudjev. Prepasan je bil na tuje s pasom v trikoloru, in izza resu sta gledala držaja dveh revolverjev. Pod plaščem pa mu je visela sablja.

"Ah!"

Takega plemenitaša kot si?

"Jaz nisem plemenitaš," re

gostilno, se vrata odpre, in priteče se gostilničar z latevno v rokah. Vladal je nekak polnrat. Bilo je še nekoliko svetlo na cesti, temu v gostilni.

Gostilničar najprvo pogleda na republikansko kokardo.

"Državljan," reče, "ali se mislite tukaj nastaniti?"

"Ne."

"Kam pa ste namenjen?"

"V Dol."

"V tem slučaju, vrnite se v Avranches ali ostanite v Pon-torsou."

"Zakaj?"

"V Dol se vojskujejo."

"Ah!" vzkljukne kavalir.

Potem pa reče:

"Daj ova mojem konju."

Gostilničar prinese konjito streves ovanj, tuječ pa odzame konju uzdo. Potem se pa pogovor nadaljuje:

"Državljan, ali je ta konj tvój?"

"To je kako enostavno," odvrne Montaut, "treba je omeniti smrt pri tem poslanstvu."

"In zato sem prišel," reče Marat, ki se je pravkar približal.

"Dobrodošel, Marat," reče Montaut. "Jako redko prihajaš k sejam narodne skupščine. Kaj želite danes?"

"Zeleti bi, da narodna skupščina določi, da se s smrto kaznuje vsak vojaški povelnik, ki dovoli, da pobegne ujetnik, kjer na protnik naše vlade."

Charlot prekine Marata.

"Ta postava je že v veljavni. Volili smo za njo meseca aprila."

"Torej nima nobene veljavne," reče Marat. "Po celi Vendee spuščajo jetnike, in kraljevi privrženci hodijo okoli brez kazni."

"Postavi moramo praporiti spoštovanje," reče Montaut.

"In za to je treba govoriti pri konvenciji."

"Marat," reče kapucin Chabot, "pojditi k odboru javnega blagostanja in potegni se za odlok."

"Jaz ne grem, ker odbor zboruje v bližini Robespierja," odvrne Marat.

"Grem pa jaz," reče Montaut.

"Dobro," odvrne Marat.

Drugega dne so bili razpoloženi po celi pokrajini La Vendee razglasili, na katerih se je bralo, da bo s smrto kaznovan vsakdo, ki bo pomagal ujetnikom sovražnikom k begu. Nekaj mesecov pozneje, 2. novembra 1793 je bilo v konvenciji sklenjeno, da vsako mesto, ki bo sprejelo begunce ali kraljeve pristaše med svoje zidove, bo razdejano.

Tretji del — v Vendee.

PRVA KINJIGA.

Trije otroci.

PRVO POGLAVJE.

Več kot civilna vojska.

Poletje leta 1792. je bilo riko deževno; poletje leta 1793 pa jako vroče. Radi mesečne vojne ni bilo skorobenih cest tedaj v francoski provinciji Bretonski. Ljudje so pač hodili, kjer je bilo lagje. Suha tla so seveda mnogo pripravila, da se je sploh dalo kam priti.

Nekoga večera po jasnem junijskem dnevu, je dospel neki jezdec iz smeri Avranches, red malo krčmo, kateri so rekel: "Croix-Branchard". Še nekaj let nazaj je stala ta krčma, in na pročelju se je/še vedno lahko bralo: "Toči se dobro vino." Preko dneva je bilo vroko, toda proti večeru je začel plihati veter.

Ta potnik je bil oblečen na poseben način. Široka suknja ali bolje plašč, je pokrival celo njegovo truplo. Imel je širokokrajen selčnik s francosko republikansko kokardo, kar je na manjalo posebno predstavljalo v tem kraju dežele, kajti mož se je nahajjal v pokrajini Vendee, kjer je ljudstvo še vedno se potegovalo za kralja.

Republikanska kokarda je bila vselej tarča kraljevih ljudjev.

Prepasan je bil na tuje s pasom v trikoloru, in izza resu sta gledala držaja dveh revolverjev. Pod plaščem pa mu je visela sablja.

"Ah!"

Takega plemenitaša kot si?

"Jaz nisem plemenitaš," re

"Ne."

"Vedel sem, kajti ceste so zaprite. Toda posta še vedno nosluje, kakor tudi poštni voz."

"Sam do Alencona, kjer sem ga moral zapustiti."

Gostilničar načrtuje.

"Državljan," reče, "ali se mislite tukaj nastaniti?"

"Ne."

"Kam pa ste namenjen?"

"V Dol."

"V tem slučaju, vrnite se v Avranches ali ostanite v Pon-

torsou."

"Zakaj?"

"V Dol se vojskujejo."

"Ah!" vzkljukne kavalir.

Potem pa reče:

"Daj ova mojem konju."